

Sygn. akt. I C 785/15

Dnia 30 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. Małgorzata Pilarczyk

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Waszak

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko S. P. (1), D. P., S. P. (2)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych S. P. (1), D. P., S. P. (2) solidarnie na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 377 322,93 zł. (trzysta siedemdziesiąt siedem tysięcy trzysta dwadzieścia dwa złote 93/100),
2. zasądzoną w punkcie 1 należność rozkłada na 172 (sto siedemdziesiąt dwie) miesięczne raty, w tym 171 rat w kwocie po 2 200,00 zł. (dwa tysiące dwieście złotych 00/100) miesięcznie a 172 rata w kwocie 1122,93 zł. (tysiąc sto dwadzieścia dwa złote 93/100), płatne do 20 każdego miesiąca z góry, poczynając od miesiąca następnego, w którym uprawomocnił się wyrok, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,
3. oddala powództwo co do kwoty 6 000,00 zł.,
4. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,
5. zasądza od pozwanych S. P. (1), D. P., S. P. (2) solidarnie na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 13 542,00 zł. (trzynaście tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote 00/100) tytułem zwrotu połowy kosztów postępowania, w tym 3 600,00 zł. tytułem połowy kosztów zastępstwa procesowego.

S.S.O. Małgorzata Pilarczyk

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 marca 2015r., sprecyzowanym w piśmie z dnia 20 sierpnia 2015r. (karta 62), powód Bank (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie w postępowaniu nakazowym od pozwanych S. P. (1), D. P., S. P. (2) solidarnie kwoty 397 323,00 zł. wraz z odsetkami liczonymi od kwoty kapitału to jest od 244 666,97 zł. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego ustalanej przez NBP w skali roku od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż w dniu 15 maja 2008r. została zawarta umowa kredytu pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w G. (obecnie Bank (...) S.A. z siedzibą w G.), a pozwanymi, na mocy której strona powodowa udzieliła pozwanym kredytu na kwotę 262 988,60 zł. indeksowanego kursem CHF. Z uwagi na niezachowanie przez pozwanych warunków udzielonego kredytu powód na podstawie paragrafu 10 umowy wypowiedział pozwanym warunki spłaty kredytu i wezwał pozwanych do zapłaty należności w terminie 30 dni od daty otrzymania wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia upłynął skutecznie z dniem 08 grudnia 2013r. i z tym dniem wierzytelność jest wymagalna. Na dzień 17 marca 2015r. wierzytelność wyniosła 397 322,93 zł. a w tym - kwota należności głównej – 344 666,97 zł. -

kwota odsetek umownych od 20.06.2013r. do 08.12.2013r. – 2 165,52 zł., - kwota odsetek karnych od 21.06.2013r. do 16.03.2015r. – 50 490,44 zł. Powód podniósł, iż był upoważniony do wypowiedzenia umowy z uwagi na brak dokonywania przez pozwaną spłaty zobowiązania w miesięcznych ratach ustalonych przez strony.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 lipca 2015r., która wpłynęła do Sądu w dniu 27 lipca 2015r., pozwani wnieśli o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania w sprawie. Pozwani podnieśli, iż roszczenie nie jest jeszcze wymagalne, gdyż wypowiedzenie nie zostało dokonane w sposób prawidłowy. W piśmie stanowiącym wypowiedzenie nie zostało wskazane na czym miałyby polegać naruszenie przez pozwaną warunków udzielenia kredytu a zatem było nieskuteczne. Nie można uznać, iż przyczyną wypowiedzenia była nieterminowość spłat dokonywanych przez pozwaną, gdyż podstawa taka jest kwestią sporną. Pozwany powołał się tu na Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który stwierdził, iż w wyroku z dnia 25.10.2015r. w sprawie sygn. akt. XVII AmA 2/12, że przesłanka niedotrzymania warunków udzielenia kredytu może uzasadniać prawo banku do wypowiedzenia umowy o kredyt konsumencki na podstawie art. 75 „prawa bankowego”, jeżeli niedotrzymanie warunków udzielenia kredytu polega na zachowaniu innym, niż opóźnianie się w spłacie rat kredytowych, natomiast Sąd Najwyższy w uzasadnieniu sprawy sygn. akt. IC CSK 679/12 podniósł, iż naruszenie warunków umowy kredytu nie zawsze będzie uzasadniać jej wypowiedzenie. W sytuacji gdy nieterminowość jest niewielka w stosunku do udzielonego kredytu, bank może podjąć działania zmierzające do zweryfikowania sytuacji finansowej i gospodarczej pod kątem możliwości spłaty kredytu. Pozwani przyznali, iż toku spłaty kredytu pojawiły się opóźnienia, jednakże pozwani w ostatnich kilkunastu miesiącach dokonywali regularnych spłat kredytu w kwocie po 2000 zł. miesięcznie.

Pozwani początkowo zanegowali wysokość dochodzonej należności, ostatecznie jednak na rozprawie w dniu 28 października 2015r. pełnomocnik pozwaną oświadczył, iż pozwani nie kwestionują wysokości zadłużenia w zakresie kwoty z tytułu należności głównej i kwoty odsetek przy uwzględnieniu dokonanych przez nich w toku postępowania spłat rat.

Pozwani wnieśli o rozłożenie należności na raty w wysokości po 2 200 zł. miesięcznie w oparciu o przepis art. 320 k.p.c. oraz nie obciążanie ich kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. Pozwani podnieśli, iż znajdują się w bardzo trudnej sytuacji finansowej a realizacja orzeczenia sądu uwzględniającego powództwo w postępowaniu egzekucyjnym doprowadzi pozwaną do pozbawienia ich dachu nad głową.

W piśmie opatrzonym datą 12 października 2015r. a złożonym w dniu 14 października 2015r. (karta 171) powód podał, iż aktualne zadłużenie dochodzone niniejszym powództwem wynosi 402 181,00 zł. a w tym 330 666,97 zł. – kapitał, 2 165,52 zł. – odsetki umowne, - 50 490,44 zł. – odsetki karne, - inne opłaty 18 858,07 zł. Powód oświadczył, iż od dnia wniesienia pozwu pozwani dokonali wpłaty na poczet zadłużenia w wysokości 14 000 zł., która została zaksięgowana na poczet kapitału. Powód ustosunkował się również do wniosku pozwaną o rozłożenie należności na raty, informując, iż jest możliwość podpisania ugody po uzyskaniu tytułu wykonawczego na poniższych warunkach – spłata zostałaby rozłożona na maksymalnie 120 rat w wysokości około 3340 zł. Wysokość zobowiązania nie pozwala na wskazanie mniejszych rat.

W piśmie z dnia 09 listopada 2015r. (karta 196) powód oświadczył, iż kwota „ 18 858,07 zł. wskazana jako „ inne opłaty” nie jest dochodzona niniejszym powództwem.

Pismem doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 04 grudnia 2015r. (karta 206) został on zobowiązany do tego, aby w terminie 7 dni, w związku z treścią pisma opatrzonym datą 12 października 2015r., sprecyzował ostatecznie żądanie pozwu poprzez wypowiedzenie się, czy obejmuje ono również żądanie pozwu zawarte w punkcie 1.2) w przedmiocie żądania odsetek, jeśli tak to w jakiej wysokości, od jakich kwot i za jaki okres, pod rygorem przyjęcia, iż ogranicza żądanie pozwu w sposób wynikający z treści pisma z dnia 12.10.2015r.

Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Wobec tego, iż piśmie opatrzonym datą 12 października 2015r., które nadane zostało w dniu 14 października 2015r. i w piśmie z dnia 09 listopada 2015r. precyzując żądanie pozwu powód wskazał zadłużenie dochodzone niniejszym

pozwem bez odsetek i wypowiedział się jedynie co do żądania rozłożenia należności na raty nie domagając się zasądzenia odsetek Sąd wystosował do pełnomocnika powoda powyższe zobowiązanie, na które wyżej wymieniony nie odpowiedział, co skutkowało przyjęciem iż ogranicza żądanie pozwu w zakresie żądania odsetek zawartego w punkcie 1.2 pozwu) i przyjęciem jako ostateczne żądanie pozwu określone pismami z dnia 12 października 2015r. i sprecyzowanego pismem z dnia 19 listopada 2015r.

Sąd dokonał następujących ustaleń faktycznych:

W dniu 10 maja 2008r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w G.

(poprzednikiem prawnym powoda Bank (...) S.A. z siedzibą w G.) oraz pozwanymi S. P. (1) i małżonkami D. P. i S. P. (2) została zawarta umowa kredytu numer (...), na mocy której Bank udzielił pozwanym jako kredytobiorcom kredytu na pokrycie części kosztów zakupu nieruchomości w kwocie 262 988,60 zł. indeksowanego kursem CHF a kredytobiorcy zobowiązali się do wykorzystania kredytu zgodnie z przeznaczeniem, zwrotu kwoty kredytu wraz z odsetkami w terminach określonych w umowie oraz zapłaty bankowi prowizji, opłat i innej należności wynikających z umowy. Strony ustaliły, iż spłata kredytu wraz z odsetkami nastąpi w 300 równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, których spłata ma nastąpić nie później niż w tym samym dniu kalendarzowym miesiąca, w którym nastąpiła wypłata kredytu. Ustalono, iż oprocentowanie kredytu jest zmienne, odsetki naliczane są dziennie od pozostałej do spłaty kwoty wykorzystanego kredytu, według aktualnej stopy procentowej i nie przekraczają czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne) – paragraf 8 i 10, umowy. Strony w paragrafie 15 umowy ustaliły jednocześnie, iż w sytuacji gdy kredytobiorca dokona zapłaty całości lub części raty kredytu, lub innej należności wynikającej z umowy po upływie terminu płatności to obowiązany jest do zapłaty za każdy dzień odsetek za opóźnienie od kwoty kredytu niespłaconej w terminie wymagalności, w wysokości zmiennej nie przekraczającej odsetek maksymalnych. W paragrafie 18 umowy ustalone zostało, iż w razie stwierdzenia przez bank, iż warunki udzielenia kredytu zostały naruszone lub istnieje zagrożenie terminowej spłaty kredytu, Bank może żądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu lub wypowiedzieć umowę w całości lub w części. Warunki udzielenia kredytu są naruszone między innymi wówczas, jeżeli kredytobiorca nie wykonuje zobowiązań wobec banku. Okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni. Jeżeli Bank wypowiedział umowę po wypłaceniu kredytu w całości lub w części, wówczas po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu i do zapłaty wszelkich wymagalnych już należności banku wynikających z umowy w tym ewentualnych odsetek za opóźnienie.

Kredyt został zabezpieczony między innymi poprzez obciążenie nieruchomości pozwanych przy ulicy (...) w K. hipoteką kaucyjną.

(dowód: umowa k 9 – 15, wyciąg z KRS powoda k. 17)

Po około 2 latach od zawarcia umowy strony umowy ustaliły, iż poszczególne raty kredytu będą spłacane do 20 – go każdego miesiąca.

Pozwany S. P. (1) jest zięciem pozwanych D. P. i S. P. (2). Zamieszkują oni wspólnie, także z żoną S. P. (1) i jego dziećmi na nieruchomości, na cel zakupu której został zaciągnięty przedmiotowy kredyt. Pozwani umówili się między sobą, iż małżonkowie P. będą finansować połowę zobowiązania, którą przekazywali fizycznie pozwanemu S. P. (1), który zobowiązał się wobec nich do wpłaty przekazanych mu pieniędzy wraz z pozostałą, pokrywaną przez niego częścią raty.

Pozwany na skutek kłopotów finansowych w pracy i zmiany kursu CHF, skutkującego nagłym wzrostem wysokości rat kredytu, nie wpłacał połowy zobowiązania, która zgodnie z umową z pozostałymi pozwanymi miała być wpłacana przez niego. Wpłacał natomiast z opóźnieniami w terminie płatności część zobowiązania, dokonując na poczet poszczególnych rat wpłat pieniędzy przekazanych mu przez teściów. Pozwani D. i S. małżonkowi P. nie mieli

świadomości o rosnącym zadłużeniu na skutek zaniechania pozwanego S. P. (1). Taki stan rzeczy trwał około 12 miesięcy, od połowy 2012 roku.

Początkowo po zawarciu umowy wysokość comiesięcznej raty wynosiła około 1400 zł a od przełomu 2010/2011, wraz ze wzrostem kursu CHF, wysokość poszczególnych rat wzrosła do kwot powyżej 2000 zł.

(dowód: zeznania pozwanych k. 156 – 158 v., zestawienie wpłat , wysokości rat i kursu CHF k. 70 - 72)

Pozwani od miesiąca lutego 2014 r, do chwili obecnej dokonali comiesięcznych wpłat w wysokości po 2000 zł. nie później niż do 23 tego dnia każdego miesiąca, przy czym po wytoczeniu powództwa w łącznej kwocie 18 000 zł. za miesiąca od kwietnia do grudnia 2015r. włącznie.

(dowód: rozliczenie dokonanych przez pozwanych wpłat k. 64 – 77)

Pismami z dnia 21 czerwca 2013r., doręczonymi pozwanemu S. P. (1) i pozwanej D. P. w dniu 27 czerwca 2013r., powód w związku z naruszeniem warunków udzielenia kredytu na podstawie umowy kredytowej nr (...) z dnia 10 maja 2008r. przez niedotrzymanie terminów zapłaty, wypowiedział w całości wyżej opisaną umowę kredytową i wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 30 dni od otrzymania wezwania ówczesnej należności w wysokości łącznej 110 531,46 CHF, która to spłata winna zostać dokonana wg kursu sprzedaży CHF podanego w tabeli kursów sprzedaży Banku (...) S.A. obowiązującego w dniu wpływu środków.

(dowód: wypowiedzenia k. 23 i k. 24, , dowody doręczenia wypowiedzenia umowy k. 20 i k. 21)

Pismami opatrzonym datą 20 września 2013r. stanowiącymi przesądowe wezwanie do zapłaty, pozwany S. P. (1) oraz pozwana D. P. zostali wezwani przez powoda do zapłaty w terminie 7 dni zaległości, która na dzień 20 września 2013r. wyniosła 110 366,88 CHF wraz z dalszymi odsetkami liczonymi od dnia otrzymania pisma.

(dowód: przesądowe wezwania do zapłaty k. 7, k. 8)

Pismem z dnia 30 października 2013r., doręczonym pozwanemu S. P. (2) w dniu 08 listopada 2013r., powód w związku z naruszeniem warunków udzielenia kredytu na podstawie umowy kredytowej nr (...) z dnia 10 maja 2008r. przez niedotrzymanie terminów zapłaty, wypowiedział w całości wyżej opisaną umowę kredytową i wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 30 dni od otrzymania wezwania ówczesnej należności w wysokości łącznej 110 045,50 CHF, która to spłata winna zostać dokonana wg kursu sprzedaży CHF podanego w tabeli kursów sprzedaży Banku (...) S.A. obowiązującego w dniu wpływu środków.

(dowód: wypowiedzenie k. 6, dowód doręczenia k. 22, k. 113)

Pismem opatrzonym datą 21 stycznia 2014r. pozwani wystąpili z wnioskiem o restrukturyzację kredytu hipotecznego, w którym oświadczyli, iż zobowiązują się do spłaty powstałego przed wypowiedzeniem umowy kredytowej zadłużenia w kwocie około 11 500 zł. w terminie do 31 stycznia 2014r. Oświadczyli nadto, iż pozostałą należność będą spłacać od dnia 15 lutego 2015r. regularnie w ratach miesięcznych po 2000 zł. Bank nie udzielił pozwany akceptującej odpowiedzi na ich wniosek.

(dowód: wniosek o restrukturyzację k. 5, zeznania pozwanych. 156v. – 158v.)

Pozwany z zawodu jest politologiem Pracuje w redakcji (...) w K.. W czasie zawierania umowy i do chwili obecnej jest zatrudniony na podstawie umowy o prace, przy czym w dacie zawierania umowy z wynagrodzeniem około 1700 zł. „(...)” była wówczas na etapie przekształceń. Wynagrodzenie pozwanego było i jest uzależnione od tzw. „wierszówki”.

W 2013r. jego wynagrodzenie było niższe, a jego wysokość zależy również od zaangażowania pozwanego w pracę. Wówczas pozwany zarabiał około 500 zł. miesięcznie. Od początku 2014r. pozwany zwiększył swoją wydajność w pracy i zaczął uzyskiwać wyższe dochody. Żona pozwanego z zawodu jest technikiem handlowcem. W dacie zawarcia umowy pracowała dorywczo. Aktualnie jest zatrudniona na podstawie umowy zlecenia z wynagrodzeniem w wysokości ok. 700

zł. miesięcznie. Dzieci pozwanego mają 15 i 9 lat. Rodzina pozwanego S. P. (1) zajmuje połowę domu a drugą połowę zajmują pozwani D. i S. małżonkowie P.. Rodziny dzielą się opłatami związanymi z zamieszkiwaniem. Całkowity koszt utrzymania domu, w którym zamieszkują pozwani to około 1000 zł. miesięcznie.

Pozwana D. P. jest zatrudniona jako sprzedawca – kasjer z wynagrodzeniem ok. 1300 – 1400 zł. miesięcznie. Pozwany S. P. (2) jest kierownikiem pociągu i zarabia miesięcznie około 2500 zł.

Pozwani nie mają tytułu prawnego do innego mieszkania.

(dowód: zeznania stron k. 156v – 158 v.)

Od dnia wytoczenia powództwa pozwani dokonali 10 miesięcznych wpłat 10 to jest w miesiącach – marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik listopad, grudzień 2015r. po 2000 zł. każda – łącznie 20 000 zł.

(dowód: harmonogram wpłat k. 70 – 72, dowody wpłat k. 200, 201, 202)

Ustalony stan faktyczny co do zasady jest niesporny.

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 29.08.1997 r. „prawo bankowe” (Dz. U. z dnia 23.01.2015r. poz. 128 - wg stanu na dzień wyrokowania) w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. Termin wypowiedzenia, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy – 7 dni. Wypowiedzenie umowy kredytu z powodu utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej lub zagrożenia jego upadłością nie może nastąpić, jeżeli bank zgodził się na realizację przez kredytobiorcę programu naprawczego, co ma zastosowanie przez cały okres realizacji programu naprawczego, chyba że bank stwierdzi, iż program naprawczy nie jest w sposób należyty realizowany.

W paragrafie 18 łączącej strony umowie kredytowej zostały określone warunki wypowiedzenia łączącej strony umowy, zgodne z cytowanym przepisem ustawy. W punkcie 1 cytowanego paragrafu umowy określone zostało, iż w razie stwierdzenia przez Bank, że warunki udzielenia kredytu zostały naruszone lub istnieje zagrożenie terminowej spłaty kredytu, Bank może żądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu lub wypowiedzieć umowę w całości lub w części.

W niniejszej sprawie pozwani przez okres kilkunastu miesięcy regulowali wynikające z umowy zobowiązanie jedynie w części i nie terminowo.

W tej sytuacji bank miał dwie możliwości. Po pierwsze był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu w całości lub w części. Po drugie mógł zażądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu bądź przedstawienia w określonym terminie programu naprawczego. Powód miał zatem prawo do wypowiedzenia umowy. Nie skorzystał z prawa wdrożenia programu naprawczego ani żądania dodatkowego zabezpieczenia kredytu, już zresztą zabezpieczonego hipotecznie.

Jeżeli bank zdecyduje się na wypowiedzenie umowy kredytobiorcy musi dochować określonych przez ustawę terminów wypowiedzenia.

Zgodnie z punktem 5 par. 18 umowy, zgodnym z art. 75 ustawy „prawo bankowe” okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni.

Wypowiedzenie kredytu w stosunku do wszystkich pozwanych było skuteczne. Zostało dokonane na piśmie i doręczone – pozwanym S. P. (1) i D. P. w dniu 26 czerwca 2013 r. a pozwanemu S. P. (2) w dniu 8 listopada 2013r. a

zatem w stosunku do pozwanych D. P. i S. P. (1) stało się skuteczne z dniem 27 lipca 2013r. a stosunku do pozwanego S. P. (2) z dniem 08 grudnia 2013r.

Wypowiedzenie umowy kredytowej w całości powoduje jej rozwiązanie z chwilą upływu terminu wypowiedzenia a zatem w momencie wypowiedzenia umowy strony przestają wiązać dotychczasowe warunki spłaty kredytu a Bank ma prawo żądać od kredytobiorców należności zgodnie z cytowanym punktem umowy. Wypowiedzenie umowy kredytowej skutkuje bowiem powstaniem stanu wymagalności roszczenia banku o zwrot określonej części sumy wykorzystanego kredytu. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu, o ile umowa kredytu nie stanowi inaczej.

Powyższe reguluje punkt 6 paragraf 18 umowy zgodnie z którym jeżeli bank wypowiedział umowę po wypłaceniu kredytu w całości lub w części, wówczas po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu i do zapłaty wszelkich innych należności wobec banku wynikających z umowy i ewentualnych odsetek za opóźnienie.

Nie budzi wątpliwości legitymacja czynna powoda jako następcy prawnego kredytodawcy, odpowiedzialność solidarna pozwanych kredytobiorców, istnienie i wysokość wierzytelności ostatecznie nie zakwestionowana przez pozwanych.

W dacie wniesienia powództwa należność główna dochodzona pozwem stanowiła kwotę 397 322,93 zł. W toku postępowania pozwani zapłacili łącznie 20 000 zł. z tytułu powyższego zadłużenia.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę w łącznej wysokości 377 322,93 zł., o czym orzeczono punkcie 1 sentencji wyroku.

Z uwagi na okoliczność, iż z treści pisma z dnia 14 października 2015r. wynika, iż powód ograniczył żądanie pozwu co do kwoty 14 000 zł. oraz co do odsetek i oświadczył, iż przedmiot pozwu nie obejmuje kwoty 18 858,07 zł. z tytułu „innych opłat”, Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie o czym na podstawie art. 355 par. 1 k.p.c orzekł w punkcie 4 sentencji wyroku.

Natomiast wobec tego, iż po złożeniu powyższego pisma pozwani dokonali wpłat kolejnych rat w łącznej wysokości 6000 zł. a powód w tym zakresie nie ograniczył żądania pozwu Sąd oddalił powództwo co powyższej kwoty o czym orzekł w punkcie 3 wyroku.

Przedmiotem dalszych rozważań Sądu była zasadność żądania pozwanych rozłożenia zasądzonej należności na raty.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Szczególnie uzasadnione wypadki zachodzą jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny, niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione bądź narażałoby dłużnika lub jego bliskich na niepowetowaną szkodę. (por: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25.01.2013r. I A ca 1080/12) Lex 1313300) Z drugiej strony ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. (por: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18.12.2013r. I A Ca 916/13 Lex nr 1416150).

W ocenie Sądu za rozłożeniem zasądzonego świadczenia na raty przemawiała ochrona pozwanych dłużników z jednoczesnym nie naruszeniem uzasadnionego interesu strony powodowej.

Sytuacja rodzinna i majątkowa pozwanych nie pozwala im na zapłatę zasądzonej należności jednorazowo ani też niezwłocznie. Dochody pozwanych oscylują wokół średniej kwoty około 2000 zł. Pozwani mają na utrzymaniu dom, a pozwany S. P. (1) także dwójkę małoletnich dzieci, w utrzymaniu których pozwanemu i jego żonie pomagają pozwani

S. i D. P.. Przedmiotowa nieruchomość jest jedynym majątkiem pozwanych. W razie pozbawienia ich domu zostaliby pozbawieni miejsca zamieszkania. W ocenie Sądu zadeklarowana przez pozwanych kwota raty w wysokości 2200 zł. miesięcznie jest najwyższą z możliwych realnych kwot do spłacania przez pozwanych w każdym miesiącu na poczet zadłużenia. Taka wysokość raty powoduje, iż zasądzona należność została rozłożona na 171 raty po 2 200 zł. i jedna – 172 rata w wysokości 1122,93 zł. Podnieść należy, iż 172 raty jest to 14 lat i trzy miesiące. Gdyby umowa między stronami w dalszym ciągu trwała wówczas spłata kredytu nastąpiłaby w 300 umówionych ratach a zatem Bank zgodził się na realizację umowy przez okres 25 lat. Skoro zatem umowa była zawarta w maju 2008r. spłata kredytu zgodnie z umową nastąpiłaby po upływie 25 lat a zatem w 2033r. Przewidywalna spłata zadłużenia w niniejszej sprawie nastąpi około 2030 roku a zatem w krótszym terminie niż umówiony w umowie przez strony. Interes powoda nie będzie zatem naruszony rozłożeniem należności na 172 rat w sytuacji gdy pozwani już od 2 lat w sposób regularny wpłacają co miesiąc ratę po 2000 zł. Dają zatem gwarancję iż w dalszym ciągu zasądzone raty będą spłacali systematycznie w ustalonej wysokości. Rozłożenie należności na raty w sposób dokonany przez Sąd uwzględnia zatem sytuację pozwanych, realną możliwość spłaty zadłużenia w ustalonych ratach przez mających stały dochód pozwanych, ich dotychczasowe zachowanie dające gwarancję wykonania zobowiązania a poza tym nie narusza interesu wierzyciela, gdyż rozłożenie na raty jest zbieżne z celem jaki wierzyciel osiągnąłby na skutek realizacji umowy przez pozwanych w okresie 25 umówionych lat. Poza tym Bankowi przysługuje zabezpieczenie hipoteczne na przedmiotowej nieruchomości dające zabezpieczenie realizacji roszczenia przez pozwanych, w których interesie jest spłacanie rat zadłużenia w celu uchronienia się przed utratą miejsca zamieszkania.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 320 k.p.c orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku zasądzać od każdej z rat odsetki ustawowe w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek rat.

Wyrok, w którym zasądzoną należność rozłożono na raty, jest wyrokiem konstytutywnym i dopiero od dnia wymagalności każdej z rat należą się wierzycielowi ustawowe odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. Wobec ograniczenia żądania co do odsetek wynikających z umowy i umorzenie postępowania w tym zakresie orzeczenie nie zawiera rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek umownych do dnia wyrokowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł przy zastosowaniu zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c. i art. 102 k.p.c

W myśl przepisu art. 98 par. 1 k.p.c. strona przegrywająca jest obowiązana na żądanie strony wygrywającej zwrócić koszty procesu rozumiane jako koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Pozwani przegrali proces w całości, gdyż dokonane przez nich wpłaty w łącznej wysokości 20 000 zł, miały miejsce już po wytoczeniu powództwa.

Na poniesione przez powoda koszty celowe w rozumieniu art. 98 par. 1 k.p.c. składają się:

- opłata sądowa w wysokości 19 867 zł. której wysokość ustalono na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.)

- koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł. ustalone na podstawie par. 6 pkt. 7) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. „ w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu” (tekst jednolity z 2013r. poz. 461 – wg stanu na dzień wyrokowania)

- opłata skarbową od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

a zatem łącznie w wysokości 27 084 zł.

Mając na uwadze trudną sytuację finansową pozwanych ich stan rodzinny, wysokość dochodów, obciążenia z tytułu zadłużenia zasądzonego w tym postępowaniu i konieczność jego realizacji, Sąd obciążył ich kosztami postępowania w połowie w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. Sąd uznał, iż nie obciążenie pozwanych kosztami postępowania pełnym

zakresie byłoby rozstrzygnięciem krzywdzącym dla wierzyciela, który dochodząc swoich praw poniósłby nadmierne koszty postępowania, mimo wygrania sprawy w całości. Dlatego też orzeczono jak w punkcie 5 wyroku.

S.S.O. Małgorzata Pilarczyk